

(A)phònica al poder!

L'onzè Festival de la Veu de Banyoles demana en els seus anuncis el vot del públic al “millor dels festivals”. Els seus arguments? Cinc dies de música i coherència

Kitsch a la Cova

Un míting al costat de l'estany? “És el moment de la democràcia, d'exercir els nostres drets i deures i d'expressar les nostres opinions! –Pausa. Aplaudiments–. Voteu (A)phònica –amb veu intensa, fermesa i enumerant amb els dits– i portarem artistes que no han trepitjat mai el planeta, construirem un escenari tot fet amb pastilles Juanola i farem el festival més i millor de l'univers! –Pausa. Aplaudiments, Cau el confeti–”. Cal tancar els ulls i imaginar el presumpte candidat del partit / festival anomenat (A)phònica [<http://www.aphonica.banyoles.cat>], amb les seves ulleres, el seu bigoti, la seva calba i el seu somriure de venedor de motos usades, per acabar de crear la il·lusió que no ha acabat l'última campanya

electoral.

Perquè tot és una il·lusió: el candidat sobre fons verd és la imatge gràfica de l'onzè Festival de la Veu de Banyoles, (A)phònica, un festival que sempre ha tingut molta cura –i un humor molt singular, com es pot apreciar– a l'hora de concebre les seves campanyes de promoció, a l'alçada d'una programació que sempre destaca també per la seva qualitat i coherència: (A)phònica potser no és el millor dels festivals, però, com diria Quimi Portet, progressa adequadament.

El festival organitzat per l'Ajuntament de Banyoles i produït per Alter Sinergies comença avui cinc dies de concerts i activitats a la capital del Pla de l'Estany, fins al dia de Sant Joan i amb el parèntesi de la revetlla, ja que per no competir amb els focs d'artifici el dilluns només s'ha programat una activitat... i diürna: Nyam! un tastet d'òpera, un espectacle perquè nens i nenes a partir de 3 anys descobreixin el món líric a través de les veus de la soprano Elena Martinell i la mezzosoprano Susanna del Saz, en un projecte amb dramaturgia i direcció de Quim Noguera. Serà a l'escenari de la muralla (11.30 h), patrocinat per pastilles Juanola, benefactores molt conseqüents per a un festival de la veu.

El festival (A)phònica ha programat gairebé quaranta activitats, sobretot concerts, però també exposicions, propostes gastronòmiques, una trobada d'instagramers, la 14a Trobada de Cantaires del Pla de l'Estany o les estades de veu de L'Estiu és Teu, adreçades a nois i noies interessats en el cant, de 8 a 16 anys, per “treballar la veu i la seva tècnica de manera lúdica i interactiva”.

El festival comença avui amb Vinyoli comentat, un espectacle coorganitzat per la Biblioteca de Banyoles i interpretat per Olga Cercós i Miquel Martín. Aquesta nit també hi seran Maria Coma i la seva Celesta, Muchachito y sus Compadres –El Ratón i Santos de Veracruz, que aquests dies exposa també les seves pintures a Banyoles– i el potent soul dels barcelonins The Excitements.

Demà dissabte, (A)phònica rebrà els finalistes del 5è Campionat Estatal de Beatbox, autèntiques caixes de ritmes humanes. També s'ha programat Llibert, l'èxit teatral de Gemma Brió, en què la música també té força importància, i Sanjosex tancarà la nit a la muralla. La de dissabte serà també una jornada de color local, amb els

grups Germà Negre i Morgat Morgat, i directament arribats del Santuari de Banyoles, Kitsch o, millor dit, Kitsch a la Cova.

A la cova tot és fosc...Kitsch a la Cova és “un grup nou”, en paraules de Lluís Costabella, sorgit de la trobada al mig de la foscor enyorada de Kitsch i Mon a la Cova, antic cantant de Casual. “Va començar com un projecte, però la foto ho diu tot, amb en Mon posant les mans en forma de cor: ens hem ben trobat i estem enamorats! Les lletres d'en Mon i les nostres són mons paral·lels”, explica un eufòric Costabella, cofundador amb Joan Pairó de Kitsch, ara fa 29 anys. Kitsch a la Cova, que debutarà oficialment a (A)phònica, són Pairó, Costabella i Mon a la Cova, sense bateria i amb ritmes pregravats, revisant “en clau sinistra i fosca” temes de Kitsch, de Casual i d'en Mon, i algunes versions com ara She's in parties de Bauhaus i Sunday morning de The Velvet Underground, en homenatge a Lou Reed, perquè “sense ell no estariem aquí”. “És un grup amb dues veus: de moment, en Mon porta més el pes vocal, però jo també canto i ell també toca”, afirma Costabella, molt satisfet d'haver baixat la velocitat –“Punkies als cinquanta anys? La canya està molt bé, però ja la recuperarem més endavant... si en tenim ganes”–, però sobretot de la plena llibertat que li atorga el format de Kitsch a la Cova: “He pogut agafar l'ordinador i fer realment el que m'ha donat la gana: aquí sonen cordes i de tot, també la bateria de Jordi Farreras (Kitsch), però gravada i samplejada. Hem treballat moltíssim en el so del grup. De fet, jo sempre he jugat molt amb els sintetitzadors, però a Kitsch no es notava tant perquè quedaven amagats sota les guitarres: aquest esperit fosc ja hi era, però estava soterrat.”

El primer disc de Kitsch a la Cova es publicarà després de l'estiu i es presentarà al setembre a Vic “paral·lelament” al Mercat de Música Viva. Demà a Banyoles, l'ambientació escènica anirà a càrrec del tècnic de llums Xavier Geli i del fotògraf Yurian Quintanas, del qual es projectaran imatges durant la cançó Vanitat del món: mossèn Cinto Verdager en clau de dub. Els assistents al concert rebran un llibret amb les lletres de les cançons il·lustrades per Laia Calvet, perquè els parroquians puguin seguir millor la cerimònia.

Recuperem el fil del llarg cap de setmana del festival (A)phònica, hi ha també previstos dos concerts a la barca Tirona, diumenge amb Carles Belda i Marc Serrats i dimarts amb el Micro-Zenit d'Enric Montefusco (entrades exhaurides). Jorge Drexler, Laia, Miquel Gil i Pep Botifarra, Jazz Machín i Radio Babel Marseille seran altres veus destacades, en la recta final de l'(A)phònica.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/753497-aphonica-al-poder.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecultura&utm_source=rss&utm_medium=mecultura&utm_campaign=rss